

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

w sprawie **P. C.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz art. 286 § 1 k.k. zw. z art. 294 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 2 grudnia 2020 r.

wniosku Sądu Apelacyjnego w (...)

zawartego w postanowieniu z dnia 4 listopada 2020 r., sygn. akt II AKa (...)

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) występując o przekazanie niniejszej sprawy w trybie art. 37 k.p.k., powołał się na okoliczność, że w niniejszej sprawie w treści apelacji pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego podniesiono m.in. zarzuty związane z decyzjami procesowymi podejmowanymi w toku postępowania przez sędziego M. U. (delegowaną do orzekania w II Wydziale Karnym Sądu Apelacyjnego w (...)). Podłoże zarzutów stanowiło przekonanie oskarżyciela posiłkowego o braku bezstronności sędziego, które wynikało m.in. z podnoszonego w sprawie powoływania się oskarżonego na wpływy w [...] sądach. Według oświadczenia pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego oskarżony wielokrotnie w obecności świadków podkreślał, że zna prawników, którzy są powiązani z [...] prokuratorami i sędziami i nie obawia się o wynik sprawy, jeśli ta trafi do [...] sądu. Sąd Apelacyjny w (...) wskazał również, że w sprawie został złożony wniosek o wyłączenie sędziów

od rozpoznania sprawy. Powyższe, zdaniem tego Sądu może rodzić przekonanie w odbiorze społecznym, w tym strony postępowania, co do braku możliwości obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie zasługuje na uwzględnienie.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że przepis art. 37 k.p.k. stanowiący podstawę przekazania przez Sąd Najwyższy sprawy innemu sądowi równorzędnemu niż sąd właściwy do jej rozpoznania ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości, ma charakter wyjątkowy, co implikuje nakaz jego ścisłej interpretacji. Przekazanie sprawy w tym trybie winno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zasadnie stwarzać przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie – właściwym miejscowo i rzeczowo, oraz o tym, że tylko przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości do trafnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tego procesu. Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego, odstąpienie od rozpoznania sprawy w sądzie miejscowo właściwym ma charakter wyjątkowy i może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości (tak m.in. w postanowieniu SN z dnia 4 lipca 2006 r., V KO 55/06, Biuletyn Sądu Najwyższego 2006, z. 8, poz.17). Tylko zatem szczególne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny, mogą uzasadniać korzystanie z dyspozycji tego przepisu (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9 – 10, poz. 68, 7 listopada 1995 r., II KO 51/95, OSNKW 1996, z. 1 – 2, poz. 6, 2 czerwca 1995 r., II KO 19/95, OSNKW 1995, z. 9 – 10, poz. 67, 21 stycznia 2003 r., III KO 59/02, Lex nr 77010).

Biorąc pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy podkreślić należy, że argumenty przedstawione w uzasadnieniu wniosku nie pozwalają na przyjęcie, że rzeczywiście brak jest warunków do jej rozpoznania przez właściwy rzeczowo i miejscowo Sąd Apelacyjny w (...). Okoliczność wskazana we wniosku sama w

sobie w żaden sposób nie uzasadnia skorzystania w przedmiotowej sprawie z instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. Samo bowiem subiektywne, nawet głębokie, przekonanie strony o braku bezstronności sądu nie stanowi jeszcze wystarczającej podstawy do przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W przedmiotowej sprawie brak jest zaś jakichkolwiek racjonalnych przesłanek do wnioskowania o braku bezstronności sędziów Sądu Apelacyjnego w (...).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.